

Arrest

nr. 172 120 van 19 juli 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 17 juli 2016 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 13 juli 2016 (bijlage 13 septies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 juli 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 juli 2016 om 12 uur.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. OGER, die loco advocaat Dieudonné TSHIBUABUA MBUYI verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekende partij verklaart van Congolese nationaliteit te zijn, geboren te Kinshasa op 23 januari 1997.

1.2. Verzoeker werd op 13 juli 2016 tegengehouden op de luchthaven van Zaventem in het bezit van een vervalst Congolees paspoort.

1.3. Verzoekende partij plande een vlucht naar Kinshasa vanuit Parijs via Brussel. Zij bleek in het bezit van een paspoort van RD CONGO en een verblijfsvergunning voor Frankrijk.

1.4. De gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging nam op 13 juli 2016 het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering.

1.5. Dit is de thans bestreden beslissing die het voorwerp uitmaakt van de schorsingsprocedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

1.6. De verzoekende partij maakte tevens het voorwerp uit van een inreisverbod van 13 juli 2016.

1.7. De bestreden beslissing luidt als volgt:

BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

ORDRE DE QUITTER LE TERRITOIRE AVEC MAINTIEN EN VUE D'ELOIGNEMENT

Bevel om het grondgebied te verlaten

Ordre de quitter le territoire

Aan de heer die verklaart te heten :

Il est enjoint à Monsieur qui déclare se nommer :

Naam/nom: Unknown

Voornaam/prénom: Unknown

Geboortedatum/date de naissance: 01.01.1900

Geboorteplaats/lieu de naissance: <A REMPLIR - LIEUNAISANCE>

Nationaliteit/nationalité: Congo (Dem. Rep.)

In voorkomend geval, en cas échéant, ALIAS: G. F. M. geboren op/ né le 23/01/1997 et de nationalité congolaise.

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten

volle toepassen(2), tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeben.

de quitter le territoire de la Belgique, ainsi que le territoire des Etats qui appliquent entièrement l'acquis de Schengen(2), sauf s'il (si elle)

possède les documents requis pour s'y rendre

REDEN VAN DE BESLISSING

EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980

betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of

vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

☐ 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

☐ 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde;

Artikel 74/14:

☐ artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken

☐ artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor valsheid in geschrifte.

PV nr°HV.55.FW.110438/2016 van de politie van LPA Zaventem.

Betrokkene maakt gebruik van een Congolees authentiek paspoort waarvan de identiteitspagina vervalst is.

Betrokkene heeft zijn Franse verblijfsvergunning frauduleus verkregen op basis van valse documenten.

De betrokkene moet opgesloten worden want er bestaat een risico op onderduiken:

Betrokkene gebruikte een vals identiteitsdocument.

Betrokkene heeft geen gekend of vast verblijfsadres

[...]

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen

terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen², om de volgende reden :

Betrokkene kan met zijn eigen middelen niet wettelijk vertrekken. Betrokkene is niet in bezit van de vereiste reisdocumenten

op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor valsheid in geschrifte.

PV nr°HV.55.FW.110438/2016 van de politie van LPA Zaventem.

Betrokkene maakt gebruik van een Congolees authentiek paspoort waarvan de identiteitspagina vervalst is.

Betrokkene heeft zijn Franse verblijfsvergunning frauduleus verkregen op basis van valse documenten.

De betrokkene moet opgesloten worden want er bestaat een risico op onderduiken:

Betrokkene gebruikte een vals identiteitsdocument.

Betrokkene heeft geen gekend of vast verblijfsadres

Reconduite à la frontière

[...]

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING:

Met toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden,

aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten :

Gezien betrokkene niet in bezit is van een geldig reisdocument op het moment van zijn arrestatie, is het noodzakelijk hem ter

beschikking van de Dienst Vreemdelingen te weerhouden ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale

overheden.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor valsheid in geschrifte.

PV nr°HV.55.FW.110438/2016 van de politie van LPA Zaventem.

Betrokkene maakt gebruik van een Congolees authentiek paspoort waarvan de identiteitspagina vervalst is.

Betrokkene heeft zijn Franse verblijfsvergunning frauduleus verkregen op basis van valse documenten.

De betrokkene moet opgesloten worden want er bestaat een risico op onderduiken:

Betrokkene gebruikte een vals identiteitsdocument.

Betrokkene heeft geen gekend of vast verblijfsadres

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen

laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke

autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken”.

2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

De wettelijke bepaling

2.1. Artikel 39/82, §4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid.”

De toepassing van de wettelijke bepaling

2.2. *In casu* bevindt de verzoekende partij zich in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet. In dit geval wordt het uiterst dringend karakter van de vordering - dat overigens door de verwerende partij niet wordt betwist - wettelijk vermoed.

Aan de voorwaarde met betrekking tot de uiterst dringende noodzakelijkheid is voldaan.

2.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

De interpretatie van deze voorwaarde

2.4. Overeenkomstig het hierboven reeds vermelde artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Onder "middel" wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 1 oktober 2004, nr. 135.618; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

De toepassing van deze voorwaarde

2.5. In een eerste en enig middel beroept verzoekende partij zich onder meer op een schending van de artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 19 maart 2004, nr. 129.466; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). Het begrip "afdoende" zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

3.1. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing duidelijk de determinerende motieven aangeeft op grond waarvan deze is genomen. De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoeker, die zich verzet tegen de motieven van de bestreden beslissing, in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

Aldus waar verzoekster betoogt dat de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen niet correct zijn en dat een manifeste beoordelingsfout werd gemaakt, voert zij de schending aan van de materiële motiveringsplicht, die *in casu* dient onderzocht te worden in het raam van de toepassing van artikel 7, al.

1, 1° en 3° en artikel 74/14 § 3 1° en 3° van de Vreemdelingenwet, op basis waarvan de bestreden beslissing werd genomen.

3.2. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen.

Artikel 7, al 1, 1° en 3° luidt als volgt:

“Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling, die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven of moet de minister of zijn gemachtigde in de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° bedoelde gevallen een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven:

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

2° [...]

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;”

3.3. Verzoeker beweert dat het standpunt van de gemachtigde van de staatssecretaris dat hij niet over de vereiste documenten beschikt onjuist is nu hij over verblijfsdocumenten voor Frankrijk beschikt. Verzoekende partij stelt dat de conclusie dat hij een Franse verblijfstitel verkreeg op basis van een vals paspoort en verzoeker aldus intentioneel gebruik maakte van een vals paspoort eveneens manifest onjuist is nu hij zijn Franse verblijfsdocumenten verkreeg vooraleer hij het op de luchthaven voorgelegde Congolese paspoort heeft verkregen.

3.4. De Raad stelt vast dat het proces verbaal waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissing niet aan het administratief dossier werd toegevoegd. Ter terechtzitting wordt een verslag neergelegd zonder identificatienummer. Bovendien komt de laatste bladzijde van het verslag voor als behorend tot een ander dossier nu de gegevens daarin niet kunnen kloppen met hetgeen wordt gesteld in de bestreden beslissing, in de verweernota en ook in het verzoekschrift. Zo werd verzoekende partij niet gehoord op 6 mei 2016 maar op 13 juli 2016 (zoals de eerste bladzijde aangeeft) en is er geen sprake van een minderjarige en de Dienst Voogdij en heeft hij geen asiel aangevraagd. Verzoeker heeft immers een verblijfstitel in Frankrijk en zou naar Congo gaan met verlof.

3.5. Indien zou worden aangenomen dat dit verslag het PV nr°HV.55.FW.110438/2016 van de politie van LPA Zaventem zou zijn waarnaar de bestreden beslissing verwijst (wat niet wordt aangetoond) dan kon hieruit niet kennelijk onredelijk worden besloten dat: *“Betrokkene maakt gebruik van een Congolees authentiek paspoort waarvan de identiteitspagina vervalst is”*. Anderzijds kan hieruit, noch uit het administratief dossier blijken dat betrokkene zijn Franse verblijfsvergunning frauduleus heeft verkregen *“op basis van valse documenten.”* Immers uit het administratief dossier kan niet blijken op welke objectieve gegevens verwerende partij hiervoor steunt, temeer verzoeker hierover niet is gehoord en hij volgens het verslag, wel stelde dat hij sedert 2009 in Frankrijk woont en dus vóór de afgifte van het bij de grenscontrole voorgelegde paspoort, zoals het verzoekschrift herhaalt en bevestigd wordt in stuk 3 gevoegd bij het verzoekschrift. Voorts blijkt uit dit verslag dat de documenten uit Frankrijk authentiek zouden zijn en er *“geen technische onregelmatigheden vastgesteld zijn”*. Ten slotte blijkt uit het administratief dossier dat de Congolese ambassade inzake verzoeker contact opnam met de Dienst Vreemdelingenzaken en de Dienst Vreemdelingenzaken de ambassade verzocht een paspoort af te geven op naam van verzoekende partij (telefoongesprek 13 juli 2016). Een dergelijk verzoek lijkt op het eerste zicht strijdig met de vermelding in de bestreden beslissing dat de naam van verzoekende partij onbekend is.

3.6. De bestreden beslissing vertoont *prima facie* kennelijk een motiveringsgebrek aangezien hieruit geenszins kan worden afgeleid waarom de door verzoeker voorgelegde Franse authentieke identiteitskaart voor vreemdelingen niet beantwoordt aan de vereisten van artikel 7, al 1, 1° zoals in de beslissing wordt geponeerd.

Het eerste middel is in de aangegeven mate gegrond en bijgevolg ernstig.

Er is geen reden om de overige middelonderdelen verder te onderzoeken aangezien deze niet tot een ruimere schorsing aanleiding kunnen geven.

Aan de tweede cumulatieve voorwaarde is eveneens voldaan.

3.7. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Over de interpretatie van deze wettelijke voorwaarde

3.8. Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Wat de vereiste betreft dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden aangetoond, mag de verzoekende partij zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden. Ze dient integendeel zeer concrete gegevens aan te voeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan. Het moet voor de Raad immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het moet voor verwerende partij mogelijk zijn om zich tegen de door verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

Verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Er dient evenwel te worden opgemerkt dat een summiere uiteenzetting kan worden geacht in overeenstemming te zijn met de bepalingen van artikel 39/82, §2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en van artikel 32, 2° van het PR RvV, indien het moeilijk te herstellen ernstig nadeel evident is, dat wil zeggen wanneer geen redelijk denkend mens het kan betwisten en dus ook, wanneer de verwerende partij, wier recht op tegenspraak de voormelde wets- en verordeningsbepalingen mede beogen te vrijwaren, onmiddellijk inziet om welk nadeel het gaat en zij wat dat betreft de uiteenzetting van de verzoekende partij kan beantwoorden (cf. RvS 1 december 1992, nr. 41.247).

Over de toepassing van de voorwaarde

3.9. Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat verzoekster een ernstig middel heeft aangevoerd dat is gesteund op een manifeste appreciatiefout.

Gelet op de specifieke feitelijke en juridische omstandigheden eigen aan de zaak moet redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekster door de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dreigt te ondergaan bij de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Het komt de verweerder toe correct te motiveren en te onderzoeken of een afwezigheid of vermindering van termijn kan gestoeld worden op artikel 74/14, §3 van de Vreemdelingenwet.

Aan de voorwaarden van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is voldaan.

3.10. Zodoende is tevens voldaan aan de derde cumulatieve voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

3.11. Aangezien is voldaan aan de drie cumulatieve voorwaarden dient de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 13 juli 2016 te worden bevolen.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 13 juli 2016 (bijlage 13 septies), wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien juli tweeduizend zestien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. VALGAERTS,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. VALGAERTS

K. DECLERCK